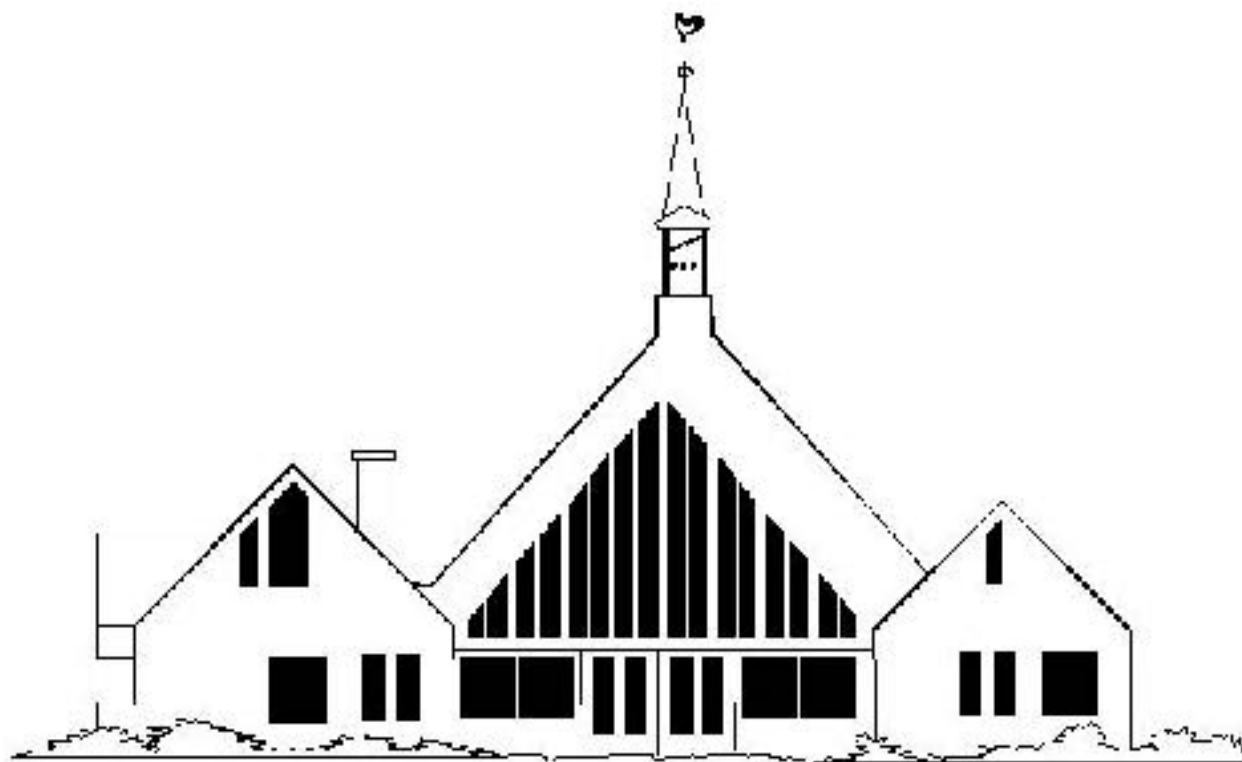

VISIE OP KERKZIJN IN DE 21^e EEUW
Gereformeerde kerk te Diever

Vastgesteld in de Kerkenraad: maart 2017

Inleiding

De kerkenraad van Diever heeft in de vergadering van januari 2007 besloten meer bezig te gaan met visie en beleid voor onze plaatselijke gemeente.

Hiervoor zijn verschillende argumenten:

- We komen steeds meer in een plurale samenleving terecht. Dit betekent dat voor velen het Woord van God en de belijdenis van Jezus Christus als Heer en Heiland ter discussie staat. Aangezien wij hier als gemeente aan vast willen houden, moeten wij duidelijk positie kiezen. Anders worden we meegenomen in de maalstroom van allerlei on-Bijbelse opvattingen.
- De nieuwe kerkorde dringt er op aan dat kerkenraden één maal in de vier jaar een beleidsplan opstellen en de oude evalueren.

Om tot een beleidsplan te komen is het eerst nodig om tot helderheid te komen over de huidige positie en wat de visie naar de toekomst is. Het huidige beleid is beschreven in de plaatselijke regeling. Eerst volgt nu een concept voor positiebepaling en visie naar voren toe. Van daaruit kunnen beleidsstukken geschreven worden met concrete doelen voor de komende 4 jaar met bijbehorend stappenplan.

Historie

De Gereformeerde kerk is ontstaan vanuit het verlangen om Gods Woord zuiver te prediken en te beleven. Daarbij heeft men altijd grote verbondenheid met de algemene en Gereformeerde belijdenisgeschriften gevoeld als betrouwbare verwoording van de Bijbelse verkondiging.

Huidige positiebepaling

Al is er veel veranderd in de Gereformeerde kerk ter plaatse, de grondlijn is niet wezenlijk veranderd. De Bijbelse verkondiging, in de lijn van de belijdenisgeschriften, wordt van groot belang geacht.

De basis en kern van onze geloofsovertuiging kan als volgt kort samengevat worden: "De apostel Paulus leert ons dat er geen ander fundament is dan Jezus Christus (1 Corinthiërs 3:11; 15:3-7). Zijn verzoenend lijden en sterven voor onze zonden, Zijn opstanding uit de dood, Zijn verheerlijking en de uitstorting van Zijn Geest in degene die Hem in geloof aanvaard". Dit is de basis van ons geloof. Wij geloven dit, omdat wij deze boodschap in de Bijbel lezen die wij als het Woord van God aanvaardden. Alles wat daarin geleerd wordt is voor ons gezaghebbend (1 Thessalonicenzen 2:13).

Doel van gemeente zijn: Discipelschap (leerling en navolger van Jezus zijn)

Het doel van gemeente zijn wordt bepaald door de opdracht van onze Here Jezus: Gaat dan heen en maakt alle volkeren tot mijn discipelen (Matth. 28:19).

Hierbij gaat het om het maken van discipelen en het versterken van discipelschap.

Bij discipelschap gaat het om het ontwikkelen van een geestelijke rijpheid en volwassenheid in onze relatie naar God toe (aanbidding), naar ons zelf toe (geestelijke volwassenheid/karaktervorming), en naar de mensen om ons heen (relaties in de gemeente en impact op de omgeving).

Visie: Hoe willen we wat op welke manier?

Wij willen een eigentijdse Bijbelse gemeente zijn die in de gezindheid van Christus mensen tot toegewijde volgelingen van Jezus Christus maakt.

In de gezindheid van Christus

Dat is gehoorzaam aan Gods Woord in respect met elkaar omgaan. Elkaar dienstbaar zijn om elkaar verder te helpen op de weg van en met de Heer om zo samen deel te krijgen aan de rijkdom die ons in Christus is geschonken. Dit alles met vallen en opstaan, wetende dat wij telkens weer terug mogen vallen op Zijn genade en beseffend dat wij het in eigen kracht niet kunnen. Biddend vragen wij de Heilige Geest of Hij ons wil helpen om steeds meer te mogen lijken op de gemeente zoals Christus die bedoeld heeft.

Willen we mensen tot toegewijde volgelingen van Jezus maken

Dit houdt in:

1. Dat mensen de Here Jezus persoonlijk leren kennen als hun Heer en Heiland. Dit omvat: ouderen en jongeren helpen te komen tot een persoonlijke geloofsovergave en ook naar buiten toe mensen daarvoor handvaten aanbieden.
2. Dat mensen groeien in hun relatie met de Heer en zo steeds steviger geworteld raken in Zijn liefde en genade zodat steeds meer terreinen van hun leven door Hem bepaald worden (levensheiliging).
3. Dat mensen leren om de gaven die de Heer hun gegeven heeft in te zetten ten dienste van anderen. (diaconale levenshouding ontwikkelen)
4. Dat mensen een levenswijze ontwikkelen waardoor ze aantrekkelijke en aanstekelijke christenen worden voor buitenstaanders. Dit heeft te maken met mensen helpen met het ontwikkelen van oprechtheid en betrouwbaarheid enz. als vruchten van de Geest. En helpen om het evangelie te verwoorden naar anderen toe op een manier die bij hen past. Respect voor andere (geloofs)overtuigingen en vrijmoedigheid vanuit het evangelie gaan hierbij hand en hand.

Dit willen we bereiken door eigentijds en Bijbels te zijn door middel van:

1. Bijbels onderricht door middel van de zondagse prediking en de versterking en bevestiging daarvan door de bediening van de sacramenten.
2. Kleine groepen. Kleine groepen helpen mensen zeer om tot levensverandering en een sterkere onderlinge band met andere christenen te komen. Hierbij valt te denken aan catechese, Bijbelstudiegroepen, gemeentegroiegroepen, cursussen en clubwerk.
3. Persoonlijk pastoraat. De persoonlijke aandacht voor mensen is van wezenlijk belang in de navolging van Christus.
4. Diaconale bewustwording via bezinning, het ondersteunen van diaconale projecten en het zelf meewerken aan vormen van diaconaat
5. Dienend en toerustend leiderschap. Leiding geven betekent niet dat je alles zelf doet. Het is erop gericht om anderen te motiveren en te helpen bij het uitvoeren van de taken die hen zijn toevertrouwd. Kadervorming is in deze van wezenlijk belang en het betrekken van veel mensen bij een kleine taak in het totaal van de gemeente.
6. Culturele relevantie. Een kerk moet cultureel relevant zijn zonder daarbij de zuivere Bijbelse leer prijs te geven. Dit omvat: gebruik van technische voorzieningen, goed verzorgd materiaal, eigentijdse muziek en andere uitingsvormen, eigentijds taalgebruik, aansluiten bij vragen en belevingswereld van deze tijd.
7. Kwaliteit. Streven naar kwaliteit is tot eer van God en inspireert mensen. Dit omvat evaluatie, een kritische blik en opbouwende kritiek.

Rondom de erediensten (1)

Visie op preken, dopen, avondmaal

In het beleidsstuk staat dat wij de verkondiging van Gods Woord en sacramenten als middelen willen gebruiken om mensen tot een relatie met de Heer te brengen en in die relatie te doen groeien.

Achterliggende gedachte bij de eredienst

In de eredienst gaat het er in de eerste plaats om dat God aanbeden wordt en geëerd. Daarnaast mogen wij van Hem kracht, vergeving, troost, heil en de zegen ontvangen.

Wij zien het als noodzaak dat Gods Woord eerbiedig, actualiserend en appellerend wordt uitgelegd. Door het Woord wordt ons de rijkdom van Gods genade in Christus duidelijk gemaakt en roept God ons op om met Hem als Zijn kind te leven door in geloof Jezus aan te nemen en opnieuw geboren te worden en vervolgens te groeien in toewijding en levensheiliging.

De ochtenddienst

In de ochtenddienst wordt er voornamelijk uit het Liedboek voor de kerken gezongen. Er is ook een kinderlied. De avondmaalsdiensten, doopdiensten, wijkdiensten en belijdenisdiensten zijn 's morgens. Visie is om heel de gemeente aan te spreken als gezin dat bij elkaar hoort. Om kinderen het Woord op hun niveau en manier te brengen is er één keer in de twee weken kindernevendienst voor de kinderen van de groepen 1-5. De kindernevendienst heeft een eigen programma waarin een duidelijke structuur is aangebracht. Er is 1x in de 4 weken kindernevendienst voor de groepen 6-8 van de basisschool. Verder is er één keer in de twee weken kinderkerk voor alle kinderen van de basisschool. Dit betekent dat de kinderen een geheel eigen dienst hebben tijdens de kerkdienst voor volwassenen. Ook hier wordt met een eigen programma gewerkt. De gedachte achter de kinderkerk is enerzijds om de kinderen van de eigen gemeente nog meer op hun niveau en manier aan te spreken en anderzijds om ook meer wervend en toegankelijk te zijn voor kinderen van wie de ouders niet naar de kerk gaan. Er is bewust gekozen voor een combinatie van kindernevendienst en kinderkerk. Aan de ene kant willen we kinderen voluit op hun niveau aanspreken, aan de andere kant moeten kinderen ook leren dat ze onderdeel van een groter geheel zijn.

Eén keer in de 4 weken is er geen kindernevendienst en ook geen kinderkerk voor de kinderen van groep 6-8. Ze zitten dan in de kerk. In deze dienst is er een kindermoment waar op een creatieve manier inhoud aan gegeven wordt.

Om andere gaven en mogelijkheden in te zetten wordt er 1x in de maand gebruik gemaakt van andere muziekinstrumenten. 1x in de 2 maand combo met vier opwekkingsliederen. 1x in de 2 maand een ander muziekinstrument zoals trompet, viool of piano samen met het orgel

De avonddienst

De avonddiensten zijn meer specifiek. Zo zijn er zangdiensten (aanbidding centraal), jeugd- diensten (creatief en wervend) en leer- diensten (geloofsverdiepend). Door dit maandelijks te herhalen is er een grote verscheidenheid in de diensten. Visie hierachter is om de vijf kern- doelen van gemeente zijn: aanbidding, gemeenschap, discipelschap, evangelisatie en dienstbaar zijn, terug te laten komen in de diensten.

Sinds 2006 wordt er gebruikt gemaakt van de beamer bij bijna alle diensten.

Doop en Heilig Avondmaal

In onze gemeente worden de kinderen van gelovigen gedoopt. Minimaal één van beide ouders moet belijdenis hebben gedaan. Wij doen dit vanuit de overtuiging dat dit Bijbels is en in overeenstemming met de belijdenisgeschriften van onze kerken. Kinderen worden gedoopt als bezegeling en bevestiging van de verbondsrelatie waarin zij staan ten opzichte van de Here God. Hij gaat een verbond met hen aan waarin Hij Zijn Zoon en Zijn Geest aanbiedt tot heil van het kind en oproept Zijn aanbod van genade in geloof te ontvangen. Het is de taak van ouders en ons als gemeente, om onze kinderen te helpen om tot een persoonlijke geloofsrelatie te komen. Om vervolgens deze geloofsrelatie te bevestigen door belijdenis te doen en zo het verbond van God te beamen.

Indien de ouders het kind niet laten dopen kan er om een zegening van het kind in huiselijke kring gevraagd worden (Marcus 10:13-16).

De viering van het Heilig Avondmaal is ter herdenking van het verbond en ter versterking van de geloofsrelatie. De meerderheid van de gemeente is de overtuiging toegedaan dat er eerst een duidelijke geloofskeuze gemaakt moet worden met daaraan verbonden het doen van belijdenis. Als gemeente willen wij dit vanuit de Bijbel onderbouwen (zie bijlage). Met hen die belijdenis doen wordt er een gesprek gevoerd over de betekenis van belijdenis doen voor henzelf en wat de Bijbel hierover zegt. Zij die belijdenis willen doen worden door de predikant begeleid. De visie wordt gedeeld dat het goed is om na belijdenis deel te blijven uitmaken van een gespreksgroep. De kinderen nemen geen deel aan het avondmaal.

Trouwdiensten

Eén van de diensten die onze speciale aandacht vraagt is de trouwdienst. In deze dienst wordt het huwelijk van een man en een vrouw voor Gods aangezicht bevestigd en ingezegend. Als kerkgemeenschap zijn wij dankbaar als man en vrouw hun huwelijksverbond met en voor de HEER willen sluiten.

Wij worden ook geconfronteerd met vragen rondom samenwonen, stellen waarbij de één wel gelooft en de ander niet of een andere godsdienst aanhangt en de homoverbintenis. De kerkenraad houdt eraan vast dat het vragen van Gods zegen over een christelijk huwelijk enkel dan mogelijk is, als in dat huwelijk een man en vrouw hun levens voor Gods aangezicht aan elkaar willen verbinden. Hen die voor een alternatieve relatievorm kiezen willen wij vanuit deze grondpositie respectvol en pastoraal invoelend benaderen.

Voorafgaand aan een trouwdienst vindt een gesprek plaats met de predikant over de motivatie van het stel, de betekenis van het huwelijk vanuit de Bijbel en de inhoud van de dienst.

Israël

In de erediensten wordt er met zekere regelmaat aandacht gegeven aan het volk Israel in de erediensten. Die vanuit de onopgeefbare verbondenheid met Gods verbondsvolk. Door middel van thematische prediking en voorbede kan hier inhoud aan gegeven worden. Het visiestuk Onopgeefbaar verbonden is een goede verwoording van waar de gereformeerde kerk van Diever voor staat. (zie www.kruiskerkdiever.nl bij vorming en toerusting: Israëlwerkgroep)

Bijlages : rondom de erediensten

1. Over visie op de doop, belijdenis en avondmaal (pag 11)
2. Gebruik doopformulier (pag 12)
3. Gebruik belijdenisformulier (pag 13)
4. Het huwelijk is uniek, een bijbelstudie van ds. J. de Kok (pag 14,15)
5. Bijzondere kerkdiensten (pag 16)

De kleine groep (2)

In de beleidsvisie staat: kleine groepen helpen mensen zeer om tot levensverandering en een sterkere onderlinge band met andere christenen te komen. Hier zal kort op visie erachter en praktijk van de kleine groep worden ingegaan.

Achterliggende gedachte

Wanneer wij in de Bijbel lezen, ontdekken wij dat de Here Jezus zich altijd in verschillende kringen heeft bewogen. Zo was daar het persoonlijk gesprek (bijv. Samaritaanse vrouw) en het persoonlijk gebed tot Zijn Hemelse Vader. Hij sprak ook tot duizenden mensen tegelijk (wonderbare spijziging). Het grootste deel van Zijn tijd bracht Hij echter door met Zijn twaalf discipelen. Het was in deze kleine kring dat Hij onderricht gaf en zij vragen konden stellen. Hij ondervond vriendschap en vormde zijn discipelen tot navolgers van Hem.

Als gelovigen herkennen wij deze drie kringen in ons leven. We kennen het persoonlijk geloofsgesprek en het persoonlijk gebed. Er zijn de massale kerkdiensten. En dan is er nog de kleine groep die zijn vorm vindt in bijv. een gemeentegroep. Het is een waardevolle aanvulling op de andere vormen waarin wij ons geloof beleven. Het is vooral de kleine groep waarin de onderlinge gemeenschap wordt gebouwd (groeien in gemeenschap). Dit gebeurt door het geloofsgesprek rondom de Bijbel (interactief de Bijbel lezen) en door de onderlinge band die met elkaar groeit als sociaal gebeuren. Het blijkt ook dat de kleine groep helpt om de navolging van Jezus concreter in te vullen. Het gesprek met anderen hierover kan stimuleren om toegewijder discipel te zijn (groeien in geloof). Bovendien is het gemakkelijker om vrienden of kennissen in een kleine ongedwongen groep uit te nodigen. De kleine groep is ideaal om door middel van vriendschappen mensen bij het evangelie te betrekken (groeien in getal).

Wanneer wij naar de kerk van de eerste 3 eeuwen kijken, zien wij dat de kleine groep een grote rol vervulde. Men kwam in huizen bij elkaar en vormde zo huisgemeentes (Zie ook Rom. 16:5, Col. 4:15). Het is de tijd dat het christendom van niets naar de grootste godsdienst is gegroeid. De gemeentes waren door hun kleine opzet warm en laagdrempelig. Dit warme en laagdrempelige ervaar je ook weer in de kleine groep en is dan ook een waardevolle aanvulling op de zondagse eredienst.

Praktijk

Bij de kleine groep denken wij in Diever aan: catechisaties, gemeentegroepgroepen, clubwerk, de Alpha-cursus, studiekringen over specifieke onderwerpen, gebedsgroepen. Bij de ene groep ligt de nadruk meer op geloofsverdieping en versteviging van de onderlinge band, bij de andere groep ligt het accent meer op de vraag hoe je tot geloof komt. De kerkenraad weet zich verantwoordelijk voor heel het groepsgebeuren. Dit betekent dat er inzicht is door middel van een jaarlijkse verslaggeving van wat er in de groepen behandeld wordt en leeft. Tevens wil de kerkenraad mensen stimuleren om in kleine groepen bij elkaar te komen door er aandacht aan te besteden in de kerkdienst, bij het huisbezoek en in het kerkblad. De kerkenraad draagt ook zorg voor toerustingavonden voor gespreksleiders van gemeentegroepgroepen. Zo zorgt zij dat er nieuw kader getraind wordt en bestaande groepen ondersteund worden. De kerkenraad heeft besloten om één keer in de twee jaar een 40-dagen project te doen.

Beleidsvraag naar de toekomst toe: Wat kunnen wij doen om het kleine groepenwerk te versterken in de komende jaren? Denk aan: een rouwverwerkingscursus, een introductieavond voor nieuw ingekomenen, bijeenkomsten voor doopouders over geloofsopvoeding enz.

In het beleidsplan staat dat de persoonlijke aandacht voor mensen van wezenlijk belang is in de navolging van Christus.

Achterliggende gedachte

Het belang van de persoonlijke pastorale aandacht wordt door niemand minder als onze Heer en Heiland benadrukt. Als de goede Herder gaf Hij telkens persoonlijke aandacht aan mensen en hielp mensen om de weg tot God terug te vinden en om te volharden op die weg. Hij gaf zijn discipelen de opdracht om in navolging van Hem zijn schapen te weiden en zijn lammeren te hoeden. Zo roept Hij ook vandaag mensen om in Zijn naam pastoraal actief te zijn. In het pastoraat gaat het om het meeleven met iemands situatie (weest blijde met de blijden en weent met de wenenden). Het gaat ook om inleving in de belevingswereld van de ander. Zoals Jezus in onze wereld is gekomen om ons van binnenuit aan te voelen, zo zijn ook wij in het pastoraat geroepen om ons in te leven in de wereld van die ander. Vanuit deze inleving mogen we ook wijzen op de troostvolle en soms vermanende stem van de goede Herder, die ons woorden van bemoediging geeft en oproept tot navolging. In navolging van Christus die altijd voor ons bidt en pleit, mogen wij ook voor onze medebroeder en -zuster bidden om troost, kracht, wijsheid en liefde om dat te kunnen doen wat de HEER van ons vraagt.

De opdracht tot onderlinge pastorale aandacht en meeleven is allereerst een taak van heel de gemeente. Niemand kan zeggen: "Ben ik mijns broeders hoeder?" Toch zien we dat ook in het Nieuwe Testament de oudsten in het bijzonder met de taak voor het pastoraat belast worden. Zij worden aangesteld om aan de ene kant de gemeente op haar taak te wijzen in deze en aan de andere kant om zelf daar voorbeeld in te zijn (1 Petr. 5:1-4).

Praktijk

In Diever zijn er 6 ouderlingen met contactpersonen. Een ouderling heeft een wijk van 40 a 50 adressen met 4 a 5 contactpersonen. Uitzondering is de wijk waar veel ouderen wonen. Daar zijn minder adressen en heeft een contactpersoon ook minder adressen. Normaliter heeft een contactpersoon zo'n 10 adressen. De ouderlingen brengen wel overal een kennis-makingbezoek. Maar vervolgens houden de contactpersonen contact met de mensen. Dit gebeurt meestal rond de verjaardag. Indien er bezoek van de ouderling nodig is wordt dat met de ouderling kortgesloten. Achterliggende visie is het Jethro principe van Exodus 18. Tevens is er meer over te lezen in het boekje 1 op 10 pastoraat.

Er is één á twee keer een ontmoeting met de ouderling en de contactpersonen tezamen. Bovendien centraal met alle ouderlingen en contactpersonen op een toerustingsvergadering van de kerkenraad. Een contactpersoon wordt aangesteld voor 4 jaar met de mogelijkheid om tweemaal te verlengen.

Er zijn ook 2 jeugdouderlingen die naast hun coördinerende functie in het jeugdwerk en catechesewerk ook de taak van jongerenpastoraat hebben. (zie voor missie en visie jeugdbeleidsplan de bijlage)

De predikant (consulent of pastorale medewerker in vacante tijd) ondersteunt in het zwaardere pastoraat. Een goede afstemming is hier van belang. Er is ook de mogelijkheid om door te verwijzen naar een christelijke hulpverlening zoals stichting In de Bres. Met deze stichting zijn goede ervaringen.

Het is goed dat de kerkenraad er op toe ziet dat ook de predikant pastorale aandacht krijgt.

Beleidsvragen voor de komende jaren:

- Wat kunnen wij doen om de pastorale aandacht verder te optimaliseren?
- Wat kunnen wij aan verdere vorming en verdieping doen op pastoraal gebied?

In het beleidsplan staat dat wij de diaconale bewustwording in de gemeente willen stimuleren door middel van bezinning, het ondersteunen van diaconale projecten en het zelf meewerken aan vormen van diaconaat. Op deze manier willen wij mensen helpen om dienstbaar naar elkaar toe te zijn en naar de samenleving toe.

Achterliggende gedachte

Wij zijn bezig met diaconaat omdat Christus zelf ons grote voorbeeld is. Hij heeft de gestalte van een dienstknecht aangenomen tot heil van deze wereld. Hij is de diaken (dienstknecht) bij uitstek. Hij toont grote bewogenheid en betrokkenheid op hen die het moeilijk hebben, zoals zieken, zwakken, verschoppelingen enz. In navolging van Hem zijn wij geroepen om diezelfde dienstknechtgestalte zichtbaar te maken in onze tijd. In eerste instantie is dit een taak van heel de gemeente, iedere gelovige afzonderlijk. Wij zien in het Nieuwe Testament dat er diakenen aangesteld worden om de gemeente voor te gaan in dit dienstbetoon en haar daar toe aan te zetten. Ons uitgangspunt is dan ook dat diakenen, gedragen door heel de gemeente, de liefde van Christus zichtbaar maken aan hen die hulp nodig hebben. Binnen of buiten de kerk, in eigen land of in andere delen van de wereld en de gemeente hierin betreft en motiveert tot een diaconale levenshouding.

Praktijk

In de taakomschrijving wordt uitgebreid weergegeven wat de taken zijn waar de diaconie voor verantwoordelijk is. In dit beleidsstuk willen wij enkele vragen stellen die de diaconie zelf kan gebruiken om te checken of ze op de goede weg is en waar verbetering toegepast kan worden.

- Hoe kan een kleine diaconie optimaal functioneren?
- Wat doet de diaconie aan diaconale bewustwording in de gemeente?
- Hoe wordt de gemeente betrokken bij de activiteiten van de diaconie?
- Hoe wordt de gemeente ingeschakeld door de diaconie?
- Wat betekent de diaconie voor dorp, regio en samenleving?

Het is de bedoeling dat de diaconie met bovenstaande vragen bezig is. Om het overzichtelijk en uitvoerbaar te houden is het goed om één concreet beleidsdoel per seizoen te formuleren door de volgende vragen te stellen op één gebied:

- Wat is er nu op dit gebied?
- Waar lopen wij tegenop aan problemen en belemmeringen?
- Wat zouden we willen verbeteren?
- Wat en hoe kan er verbeterd worden?
- Welke mogelijkheden zijn er om dit te versterken?
- Welke instanties zouden daar bij kunnen helpen?
- Wat kost het?
- Welke concrete stap(pen) zouden wij op dit gebied willen nemen voor het komende seizoen?

In het beleidsplan staat dat wij streven naar dienend en toerustend leiderschap. Leiding geven betekent niet dat je alles zelf doet. Het is erop gericht om anderen te motiveren en te helpen bij het uitvoeren van de taken die hen zijn toevertrouwd. Kadervorming is in deze van wezenlijk belang en het betrekken van veel mensen bij een kleine taak.

Achterliggende gedachte

Een belangrijk Schriftgedeelte in dit kader is Efeziërs 4:11,12 waar staat dat God apostelen, profeten, evangelisten, herders en leraars geeft om de heiligen toe te rusten tot dienstbetoon, tot opbouw van het lichaam van Christus. Hiermee verbonden zijn twee vragen: hoe worden wij als leidinggevend zelf toegerust door anderen en hoe zorgen wij dat er goede toerusting is voor het geheel van de gemeente. opdat gaven zich kunnen ontwikkelen en mensen kunnen groeien in discipelschap? Wanneer dit een terugkerend aandachtspunt is, zal dit een positief effect op de opbouw van de gemeente hebben.

Praktijk

Er is een checklijst samen te stellen van vragen die wij onszelf kunnen stellen:

- Hoe worden wij zelf toegerust als kerkenraad, jeugdraad en verschillende commissies?
- Is er goede toerusting voor gespreksleiders en jeugdleiders?
- Wat doen wij aan kadervorming? Zijn er kadercursussen?
- Wat doen we om iemands gaven te ontdekken en te ontwikkelen?
- Zoeken wij ook naar taken die bij iemands gaven passen?
- Zorgen wij dat mensen niet overbelast raken? Beleidslijn is: niet weinig veel taken, maar veel mensen weinig taken.
- Zijn de structuren een belemmering of een stimulans om mensen te helpen hun gaven te ontwikkelen? Wat kan de kerkenraad hier aan doen?

Beleid naar de toekomst:

- Elk jaar een cursus organiseren over pastoraat voor de ambtsdragers en eventueel ook voor gemeenteleden zonder een ambt (geïnteresseerden).
- De kerkenraad ziet er op toe dat de predikant regelmatig zelf toerusting ontvangt.

In het beleidsplan staat dat de kerk cultureel relevant moet zijn zonder daarbij de zuivere Bijbelse leer prijs te geven. We willen missionair zijn met een relevante boodschap en opstelling voor de mens vandaag en onze samenleving.

Achterliggende gedachte

Wij belijden dat het Woord vlees geworden is (Joh. 1:14). Dat betekent dat het eeuwige Woord van God in de aardse werkelijkheid van toen is ingegaan om optimaal verstaanbaar te zijn. Jezus werd mens om ons mensen aan te spreken en Jood om Zijn volk het evangelie te verkondigen. In navolging hiervan zegt de apostel Paulus dat hij de Joden een Jood en de Grieken een Griek is geworden (1 Cor. 9:19-23). Dit betekent dat hij zich aanpaste aan de gebruiken en qua taalgebruik om verstaanbaar te zijn en mensen te winnen voor het evangelie. Zo worden ook wij opgeroepen om cultureel relevant te zijn. Dat betekent dat wij ons verdiepen in de cultuur waarin wij leven, inspelen op de vragen die er leven en ook gebruik maken van middelen die helpen om in onze cultuur aansprekend te zijn. In die zin moet het Evangelie ook weer in onze tijd vlees worden, concreet handen en voeten krijgen in onze tijd. Tegelijkertijd moet er voor opgepast worden dat wij opgaan in de gedachten en gebruiken van onze cultuur. Wanneer de zuivere Bijbelse leer wordt losgelaten ter wille van het aansprekend zijn, is er geen sprake meer van culturele relevantie maar van wereldgelijkvormigheid. Op dat moment werkt het evangelie niet meer als een zoutend zout, maar wordt het zout juist ontkracht en machteloos.

Praktijk

Om qua culturele relevantie bij de les te blijven kunnen wij ons de volgende vragen stellen:

- Is ons taalgebruik in de omgang met elkaar, in de eredienst en prediking eigentijds en verstaanbaar voor de hedendaagse mens of is er sprake van tale Kanaäns?
- Kennen wij de belevingswereld van de hedendaagse mens genoeg en sluiten wij daar ook op aan?
- Wordt er in het materiaal dat op de catechisaties en andere groepen gebruikt wordt ingegaan op vragen die sterk leven bij de jongeren en oudere gemeenteleden?
- Wordt er gebruik gemaakt van eigentijdse muziek en andere uitingsvormen zoals een sketch, of de nieuwe mogelijkheden op mediagebied (film, draadloze microfoon, computer enz.)?
- Hoe zijn wij nu als kerk relevant voor dorp, regio en samenleving en wat kunnen wij verbeteren?
- Hoe kunnen wij mensen stimuleren en helpen om individueel een bijdrage aan onze samenleving te geven, zodat hun leven een getuigenis is, een zoutend zout?

Bij bovenstaande vraag is het goed om alles na te lopen en te kijken wat verbeterd kan worden.

Beleidsmatig:

Streven naar kwaliteit (7)

In het beleidsplan staat dat streven naar kwaliteit tot eer van God is en mensen inspireert.

Achterliggende gedachte

Daar wij als gemeente van Christus te maken hebben met de Koning der Koningen past het ons om naar kwaliteit te streven. In het Oude Testament lezen we al dat God een volkomen lam wil hebben en niet een kreupel lam. De HEER wil niet onze afdankertjes, maar dat wat goed is. Wanneer wij de eerstelingen van onze gaven geven mogen wij daar Zijn zegen op verwachten. Als Hij alles voor ons heeft overgehad, zouden wij dan ook niet het beste voor Hem over hebben?

Indien iets goed verzorgd is, laat dat ook zien dat wij de dienst aan de HEER belangrijk vinden. Het is een visitekaartje.

Praktijk

Hoe kunnen wij concreet bezig zijn met het streven naar kwaliteit? Hierbij valt te denken aan de volgende zaken:

- Is er een goede en doelmatige structuur of werkt die belemmerend of frustrerend of leidt die tot overbelasting?
- Is er een heldere aansturing van de activiteiten en is er een duidelijke taakomschrijving, zodat ieder weet waar hij/zij aan toe is?
- Wie controleert of alles verloopt zoals afgesproken?
- Zitten de mensen op de goede plekken zodat iemand optimaal functioneert?
- Hoe is de verzorging van materiaal zoals posters, liturgieën, jaarprogramma enz.?
- Hoe is het met de muziek gesteld en wat kan er verbeterd worden en op wat voor manier?

Beleidspunt

- Goed systeem ontwikkelen zodat er makkelijk en met garantie van kwaliteit meerdere mensen ingeschakeld kunnen worden bij de muziek met andere muziekinstrumenten.

Er is een duidelijke relatie tussen doop en belijdenis doen. Wanneer wij gedoopt worden sluit God zijn verbond met ons. Hij legt zijn belofte van vergeving en van de Heilige Geest op ons. Die moeten wij in geloof aanvaarden en openlijk belijden. Wij aanvaarden daarmee de verantwoordelijkheid als gelovige zodat het verbond iets van twee kanten wordt. Dit alles kan vanuit de Bijbel onderbouwd worden.

Hoe het onder het Oude verbond was

Teken van het oude verbond: de besnijdenis (Gen 12:7-11)

Dit vroeg wel om een antwoord: de besnijdenis van het hart (Deut. 10:16: besnijdt dan de voorhuid van uw hart).

Hoe moest je je hart besnijden?

Zie Deut. 30:2,6 Wanneer gij u tot de HERE bekeert en naar zijn stem luistert.... dan zal de HERE, uw God uw hart en het hart van uw nakroost besnijden zodat gij de HERE, uw God liefhebt met geheel uw hart en met geheel uw ziel, opdat gij leeft.

Het gaat dus niet om de uiterlijke besnijdenis, maar om de besnijdenis van het hart (Rom. 2:28,29). De ware besnijdenis is die van het hart, naar de Geest, niet naar de letter.

Bij het Oude verbond was het dus gewoonte om als kind besneden te worden. Op latere leeftijd (rond 12 jaar) deed je belijdenis (bar Mitswa). Je nam dan openlijk je verantwoording op je om de Here te volgen.

Hoe onder het nieuwe verbond?

Het teken van het Nieuwe verbond is: de doop (Matth. 28:19)

Wie ontvingen dit teken: Zij die van harte geloven in de Here Jezus (Hand. 2:38) en hun kinderen (Hand. 2:39, Hand. 16:30-32, 1 Cor. 1:16). Zij die geloofden deden belijdenis en werden op grond daarvan gedoopt. De kinderen werden gedoopt en van daaruit opgeroepen tot belijdenis. De Heer wil dat wij openlijk ons geloof belijden. Belijden betekent letterlijk: hetzelfde zeggen. Belijden is dat je van harte Gods Woord naspreekt omdat je het in geloof hebt aanvaard.

Teksten over belijden: Matth. 10:32, Matth. 16:15,16, 1 Petr. 3:15, Rom. 10:10, Kerntekst 1 Tim. 6:12 Strijd de goede strijd van het geloof, grijp het eeuwige leven, waartoe gij geroep zijt en de goede belijdenis hebt afgelegd voor vele getuigen.

De ouders en de kerk hebben de opdracht, de jeugd vanuit de doop op te voeden tot een zelfstandige keuze, tot het belijden van de God van het Verbond. Het avondmaal is een verbondsmaaltijd waarbij het gesloten verbond (belijdenis) bevestigd en herdacht wordt. Dit is ter versterking van ons geloofsleven

Een verantwoorde leeftijd voor het doen van belijdenis en deelname aan het Heilig Avondmaal

Al eeuwen lang is er de vraag op welke leeftijd het verantwoord is om deel te nemen aan het avondmaal. Hierbij speelt de vraag: wanneer is iemand in staat om te onderscheiden dat wij in het avondmaal met het lichaam van Christus te maken hebben (1 Kor. 11:29). In de RKK neemt men vanaf 7 jaar deel. Dan is men in staat om de liturgie mee te doen. De reformatie legde de nadruk op gelovige kennis van Christus, die nodig is voor de deelname aan het avondmaal. Wanneer je gelooft dat belijdenis doen verantwoording dragen voor je eigen doop is en een persoonlijke geloofshouding veronderstelt en er tekenen van wedergeboorte aanwezig moeten zijn, wordt de leeftijdsgrens hoger gesteld. Gezien onze visie op het avondmaal en de langere pubertijd is het verstandig om niet al te jong belijdenis te doen.

Onze Here Jezus Christus heeft bij zijn hemelvaart bevolen: Ga dan de wereld in, maak alle volken tot mijn discipelen, en doop hen in de de naam van de Vader en de Zoon en de Heilige Geest en leert hen onderhouden al wat Ik u bevolen heb (Matth. 28:19).

Deze opdracht laat duidelijk zien dat Hij aan de prediking van het Evangelie van Zijn Koninkrijk de bediening van de doop zeer nauw verbonden heeft. Zo verzekert Hij aan allen, die in Hem geloven, dat hun schuld schoongewassen wordt door het bloed van Christus, en door de Heilige Geest. Net zoals water ons schoonwast, wanneer we vuil zijn.

Door de doop ontvangen wij het voorrecht, dat de drie-enige God zijn naam op ons legt en ons onder zijn verlossende heerschappij brengt.

Wanneer we gedoopt worden in de naam van de Vader, dan verklaart en verzegelt ons God de Vader, dat Hij met ons een eeuwig verbond der genade sluit. Hij neemt ons aan tot Zijn kinderen en erfgenamen.

Wanneer we gedoopt worden in de naam van de Zoon, verzekert de Zoon ons ervan, dat Hij ons in zijn bloed wast en reinigt van al onze zonden zodat wij in Hem voor God rechtvaardig zijn.

Wanneer wij gedoopt worden in de naam van de Heilige Geest, verzekert de Heilige Geest ons dat Hij in ons wonen wil en ons tot levende leden van Christus maken wil. Hij doet ons delen in de rijkdom van Christus, zodat wij die in ons leven ervaren. Hij rust ons toe zodat we de Here God kunnen dienen.

De doop, die ons slechts eenmaal bediend wordt, blijft gedurende heel ons leven van kracht. De Here Jezus Christus wil ons door dit goddelijk zegel leiden tot een leven waarin wij berouw hebben over onze zonden. Hij richt onze ogen hoe langer hoe meer op Zichzelf, opdat wij reiniging en behoud alleen bij Hem zullen zoeken. Verder spoort Hij ons aan om af te zien van wat we zelf graag willen en Hem lief te hebben met heel ons hart, met heel onze ziel, met heel ons verstand en al onze krachten.

Wanneer wij soms uit zwakheid in onze zonden vallen, moeten wij aan Gods genade niet wanhopen en al evenmin in de zonde blijven liggen. Want de doop is een zegel en een volkomen betrouwbaar getuigenis dat wij een eeuwig verbond met God hebben.

Hoewel onze kinderen dit alles niet begrijpen, mogen wij hen daarom toch niet van de doop uitsluiten.

Want in zijn rijke barmhartigheid wil de Here ook de kinderen opnemen in het verbond van zijn genade, zoals Hij al tot Abraham gezegd heeft: Ik zal mijn verbond oprichten tussen Mij en u en uw nageslacht in de geslachten, tot een eeuwig verbond, om u en uw nageslacht tot een God te zijn (Gen. 17:7).

Daarom heeft onze Here Jezus zijn bloed ook voor de kinderen der gelovigen vergoten en heeft Hij kinderen tot zich geroepen, ze omarmd en hun de handen opleggende gezegend (Marc. 10:16).

Hierdoor worden tevens de ouders geroepen hun kinderen op te voeden in de vreze des Heren en hun door onderwijs en voorbeeld voor te gaan op de weg des levens.

- Doopvragen:

Ten eerste: Geloof je dat de waarheid van God
in het Oude en Nieuwe Testament aan ons is bekend gemaakt
in de apostolische geloofsbelijdenis wordt beleden;
in de christelijke kerk (alhier) geleerd;
de echte en volledige boodschap van het heil is?

Ten tweede: Belijd je op grond daarvan, dat onze kinderen, hoewel in zonde ontvangen en geboren, ja zelfs aan het eeuwige oordeel onderworpen, toch in Christus geheiligd zijn en daarom naar zijn bevel en belofte gedoopt behoren te zijn?

Ten derde: Beloof je dit kind, waarvan jullie de vader en moeder zijn naar jullie vermogen zelf te onderwijzen en te laten onderwijzen in de waarheid van God en het een voorbeeld van een christelijke levenswandel te geven?

Wat is daarop jouw antwoord?

Jezus zei: Laat de kinderen tot Mij komen, verhindert ze niet want voor zodanigen is het koninkrijk Gods

Bijlage 3 :

Formulier voor het afleggen van belijdenis
(gebruikt in Diever en door de kerkenraad goedgekeurd)

Presentatie:

Als gemeente van Jezus Christus mogen wij met onze kinderen leven in het verbond, waarin God ons zijn genade aanbiedt. In de heilige doop wil de Drie-enige God, Vader, Zoon en Heilige Geest dit verbond aan ons bezegelen en bekrachtigen. In de doop verbindt God zich zo nauw aan ons dat Hij ons zijn kinderen noemt. Hij zegt ons Zijn vergeving in Jezus Christus toe en het vernieuwende en herscheppende werk van de Heilige Geest.

De genade die God ons schenkt in de doop vraagt om een gelovige aanvaarding van onze kant. Daarom roept God ons in het verbond op om Hem als onze God te erkennen, Zijn Naam voor de wereld te belijden en aan het heilig avondmaal de dood van onze Heiland te verkondigen totdat Hij terugkomt.

Indien wij niet gedoopt zijn als kinderen kunnen wij door geloof toetreden tot het verbond. Na openbare belijdenis ontvangen wij dan het teken van het verbond, de doop, waardoor wij zichtbaar deel krijgen aan de gemeente van Christus, en vieren wij samen met de gemeente het Heilig Avondmaal als teken van verbondenheid met Christus en Zijn gemeente.

Wij zijn blij met het Godsgeschenk, dat jonge mensen de Here Jezus als hun Heer en Heiland hebben willen aanvaarden en in overeenstemming met wat de Bijbel ons leert. Zij wensen hier openlijk belijdenis te doen van de Naam waarin zij eens werden gedoopt. De kerkenraad heeft van deze wens afkondiging gedaan. Het betreft de volgende jonge mensen:

Nu willen wij hen graag in de gelegenheid stellen hun belijdenis af te leggen. Ik vraag jullie nu om hier op het podium te gaan staan, om jullie ja-woord uit te spreken.

Belijdenis

Jullie hebben te kennen gegeven dat jullie in het midden van de gemeente van Christus voor het aangezicht van God openlijk jullie geloof willen belijden dat jullie met je hart geloven.

Daarom stellen wij jullie de volgende vragen:

Geloof je in God de Vader, onze Schepper en Verlosser?

Geloof je in Jezus Christus, zijn Zoon, onze gekruisigde en opgestane Heer?

Geloof je dat Hij voor jouw zonden gestorven is en is opgestaan uit de dood om jouw zonden daadwerkelijk te vergeven.

Geloof je dat je alleen door Hem behouden kunt worden en door Hem het eeuwige leven ontvangt?

Ben je bereid Hem heel je leven te volgen?

Geloof je in de Heilige Geest, die ons leven vernieuwt?

Verlang en beloof je met de gemeente, verenigd rondom Schrift en tafel, de Heer trouw te dienen in de opbouw van zijn kerk en de komst van zijn Rijk?

Wat is daarop jouw antwoord?

De Bijbel spreekt van geestelijke strijd. We worden gewaarschuwd voor de verleidingen (in het Grieks staat er 'methodeias' methodes), van de duivel. Het gaat niet om een strijd tegen mensen, tegen vlees en bloed, maar tegen een geestelijk machtsspel. We lezen erover in 2 Cor. 10: 4: 'De wapens waarmee we strijden, zijn niet van aardse makelij, maar in de ogen van God machtig genoeg om bolwerken af te breken. We schuiven redeneringen terzijde.' Ook over de betekenis van het huwelijk wordt in deze tijd heel wat geredeneerd. In een tijd waarin het huwelijk steeds meer een 'optie' tussen vele andere mogelijkheden wordt, is het goed, nog eens te zoeken naar de Bijbelse wortels van het huwelijk tussen een man en een vrouw.

De Bijbel spreekt over het huwelijk als over een 'verbond'. Het huwelijk is een verbond tussen man en vrouw, zoals er ook sprake is van het verbond tussen God en Zijn volk. Dat het in het verbond tussen God en zijn volk niet altijd goed ging, blijkt uit het Oude Testament.

Het verbond onder druk

De profeten klagen het volk Israël aan als het de afgoden achterna loopt. Ze vergelijken het met het plegen van overspel in een huwelijk. Het verbond tussen God en Israël is dus vergelijkbaar met een huwelijksverbond. Als Israël andere afgoden aanbidt gaat ze vreemd. (Zie bijv. Jeremia 2 en 3). Israël blijkt keer op keer een trouweloze echtgenote te zijn (zie Hosea). Het huwelijksverbond is gesloten op de Sinaï. Daar is het verbondscontract getekend waarin staat wat God van Israël verwacht en andersom wat zij van Hem kan verwachten. De bergen waren getuigen van het amen van de stammen van Israël (Deut. 27:11-26). Het teken van het verbond is de besnijdenis. Dat teken verwijst naar de besnijdenis van het hart door de Geest van God (Deut. 10:16, Deut. 30:6, Jeremia 4:4). God heeft Israël lief en verlangt naar een hartstochtelijke relatie met zijn volk, zijn vrouw.

Ook in het Nieuwe Testament komen we het huwelijk tegen als verwijzing naar Gods huwelijk met Zijn volk. Het eerste wonder van Jezus, in Kana, zorgt voor een feestelijke bruiloft (Joh. 2). Zo geeft Jezus aan, dat Hij is gekomen om nieuwe vreugde te geven in het huwelijk tussen God en Israël. God heeft het beste voor het laatst bewaard. Het nieuwe verbond overtreft het oude verbond.

Het huwelijk als afschaduwing van de relatie tussen Christus en de gemeente

In de brieven van Paulus, wordt het huwelijk tussen een man en een vrouw een afschaduwing van de relatie tussen Christus en de gemeente genoemd. Zoals Christus als Bruidegom hoofd is voor zijn bruidsgemeente en haar hartelijk liefheeft, zo is de man hoofd van de vrouw en geroepen haar hartelijk lief te hebben. De Bijbel staat hier haaks op de geest van die tijd, want daar was de positie van de vrouw totaal ondergeschikt. Nee, zegt de Bijbel, in de relatie tussen man en vrouw moet er sprake zijn van wederzijdse liefde. Daarbij staat de liefdesrelatie tussen Christus en de gemeente model voor de relatie van man en vrouw (Ef. 5: 21-33). Dat is een groot mysterie, het geheim van het huwelijk!

Ook als het over de wederkomst van Christus gaat, komt het beeld van het huwelijk terug. Bij de wederkomst zal de gemeente als bruid binnengehaald worden door de bruidegom. Er zal een bruiloftsmaaltijd zijn (Op.19:6-10). De geestelijke verbondenheid nu zal dan een verbondenheid van aangezicht tot aangezicht zijn (1 Joh 3:2).

Zo begint de Bijbel met het huwelijk tussen Adam en Eva die uit Adam is genomen en eindigt de Bijbel met het huwelijk tussen de 2^e Adam en de reine bruid die Hij zich verworven heeft door Zijn leven voor haar te geven als het Lam van God.

Als het huwelijk zo'n belangrijke plaats inneemt in de Bijbel, moeten wij het niet af willen doen als een tijdelijk en tijdgebonden iets. Zoals de relatie tussen God en zijn volk, tussen Christus en de gemeente een eeuwigdurende relatie is, zo is ook het huwelijk tussen man en vrouw niet aan tijd gebonden. Telkens weer komt de oproep vanuit de Schrift tot ons om onze aardse huwelijksrelatie te laten bepalen door deze hemelse huwelijksrelatie.

Het huwelijk als veilige speelplaats

Daarom is het huwelijk uniek en enig in haar soort. Binnen de kaders van het huwelijk mag de seksualiteit gevierd worden, mag liefde en trouw bloeien. Zo heeft God het bedoeld. 'Daarom zal een man zijn vader en zijn moeder verlaten en zich hechten aan zijn vrouw, zij zullen één zijn' zegt Gen. 2: 26. God wijst ons geen andere wegen. Zoals Christus de enige weg is tot behoud, zo is het huwelijk tussen man en vrouw de enige weg waarin Gods bedoeling tot uitdrukking komt. In de Bijbel worden geen alternatieve relaties gepromoot.

Er worden wel andere relatievormen in de Bijbel gevonden. We zien al vrij spoedig polygamie optreden (Gen. 4:23). Ook zij die in de Here geloven laten zich hier in meenemen (Abraham). Maar tegelijkertijd wordt duidelijk dat dit niet Gods bedoeling is en dat het dan ook allerlei problemen veroorzaakt (Gen. 21:8-21). Abraham handelde daar niet uit de Geest maar naar het vlees (Gal. 4:22).

Gods oorspronkelijke bedoeling

Christus herstelt de oorspronkelijke bedoeling van God door erop te wijzen hoe God het van de beginne bedoeld heeft. In Matth. 19:4 zegt Jezus: 'Hebt u niet gelezen, dat de Schepper hen van het begin af gemaakt heeft als man en vrouw en dat Hij zei: Daarom verlaat een man zijn vader en moeder om zich te hechten aan zijn vrouw, en zij zullen één zijn.' Zo zijn ook wij geroepen om te midden van alle alternatieve relaties in onze tijd te zoeken naar Gods oorspronkelijke bedoelingen. Dan komen we uit bij het huwelijk tussen man en vrouw als afschaduwing van de hemelse relatie tussen Christus en de gemeente.

Geestelijke strijd

De achtergrond van de aantasting van het huwelijk heeft te maken met de geestelijke strijd in de hemelse gewesten. De duivel wil ons zand in de ogen strooien. Dat prachtige beeld van Christus als de bruidegom en de gemeente als de bruid: dat wil hij verstoren. Hij wil ons het zicht belemmeren op de hemelse huwelijksrelatie en de mystieke éénheid die er zal zijn in Gods heerlijkheid tussen Christus en de gemeente.

Hoe kan dat bijbelse beeld in gruzelementen? Op twee manieren:

Aan de ene kant door te bestrijden dat Christus uniek is en de enige weg tot de Vader. Jezus wordt een 'optie' in een religieuze supermarkt van mogelijkheden. Als deze waarheid ondermijnd wordt verliest ook het huwelijk haar unieke betekenis als dé bedoeling van God. De relativisering van deze geloofswaarheid zal dus ook het huwelijk relativiseren.

Aan de andere kant ligt het huwelijk telkens onder vuur en wordt aangetast door polygamie, onechtheid, overspel en alternatieve relaties. Want door de betekenis van het huwelijk te ondermijnen en uit te hollen, wordt ook het zicht op Christus' trouw en liefde, op Zijn unieke heilswerk voor ons en op de hemelse huwelijksrelatie ondermijnd.

Wat is het belangrijk, dat we deze 'methodeias' onderkennen. De kerk van Christus is geroepen om aan de éne kant helder en blijmoedig te spreken van het unieke werk van Jezus Christus voor ons, temidden van een wirwar van spirituele dwaalwegen, en aan de andere kant de unieke betekenis van het huwelijk tussen man en vrouw te verkondigen te midden van een wirwar van alternatieve relaties.

Ten diepste is het opkomen voor de unieke betekenis van het huwelijk tussen man en vrouw ook een opkomen voor de unieke betekenis van Christus als Heer en Heiland, als hemelse Bruidegom, die spoedig zal komen om Zijn bruidsgemeente tot Zich te nemen.

De teksten zijn weergegeven in de Groot Nieuws Vertaling.

Bijlage 5

Bijzondere kerkdiensten

Naast de gebruikelijk 'standaarddiensten' zijn er ook nogal wat 'bijzondere' diensten. In deze diensten wordt er iets extra's of anders gedaan.

Morgendiensten

- 4 x viering Heilig Avondmaal (4x 's morgens + 1x op goede vrijdag 's avonds)
- Startzondag 3^e zondag van de maand september
- Laatste zondag kerkelijk jaar herdenken overledenen
- Vieringen kerst, Pasen en Pinksteren
- Regelmatig een doopdienst
- Kinderdienst ivm afscheid groep 8 kinderkerk laatste zondag juni
- 7 diensten in open lucht verzorgd door openluchtcommissie

1x in de 2 weken is er kindernevendienst voor de kinderen van groep 1-5 van de basisschool. 1x in de 4 weken kindernevendienst voor groep 6-8

1x in de 2 week is er kinderkerk voor groep 1-8 met een volledig programma voor de kinderen.

De kinderen van de kinderopas worden door de ouders opgehaald zodat zij ook de zegen ontvangen.

Avonddiensten

Zijn de morgendiensten meer op het gezin gericht en vrij traditioneel, de avonddienst is meer op de jeugd gericht en er is veel ruimte voor andersoortige diensten Wanneer de diensten andersoortig zijn, zijn er ook meer mensen. Invulling speciale avonddiensten.

- 8x per jaar op de 1^e zondag van de maand een zangdienst. Dit kan door middel van Johannes de Heer, een koor, een praiseband. De evangelisatie commissie draagt hier verantwoordelijkheid voor. Zij verzorgt tevens eind juni de evangelisatiedienst in het openluchttheater 's avonds en na de 7 openluchtdiensten een evangelisatiedienst in de kerk 's avonds.
- 6x per jaar zijn er jeugddiensten op de 3^e zondag van de maand. Drie van deze diensten worden door de jeugdclubs voorbereid. De andere diensten worden door de jeugddienstcommissie ingevuld. Dit kan ook een avondvullend programma zijn.
- De 2^e zondag van de maand is in principe een gastpredikant met een traditionele liturgie
- Andere bijzondere avonddiensten: Bidstond, dankstond, goede vrijdag, kerstnachtdienst, oudejaarsavond